

СЦЕНА ЧЕТВЕРТА.

ГРАБЧО, ЛАЛКА, МАРИЯ, СТОИЛЪ,
ФРОСИНКА, КОЛЪО, КОМИСА-
РИНЪТЪ,

Грабчо.

Ахъ! проклѣта, злодѣйческа дъщеря!
чадо недостойно за баща като мене! Така
ли тя отхранихъ азъ? така ли тя на-
учихъ? да се влюбвашъ? и да се влюб-
вашъ за единъ безчестенъ крадецъ, и да
му давашъ думата си безъ одобреніето ми!
но излъганы ще излъзете и единътъ и
другата. (*Лалки*) Четыре голи и добръ
сградени стѣны ще тя вардятъ за напредъ
за да се научишъ да живѣешъ. (*Стоилу*).
А за твойта дързость, разбойниче, без-
стидниче, да-ще ми мене бѣсилото по-
ребното удовлетвореніе.

Стоилъ.

Сждіята нѣма да сжди работата по вашъ-
та страсть, ще мя чуятъ поне и мене преди
да мя обѣсятъ.

Грабчо.

Измамихъ ся та казахъ бѣсило. Ще тя
изгоря, бре, живъ ще тя изгоря!

Лалка, колъвопрекловно предъ баща си.

Ахъ! тате, моля вы ся! бждете малко